

The Central Bureau of Investigation v. Bibi Jagir Kaur 1
(M.L. Singhal, J.)

ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਕਨੀਕੀ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚ. ਏਆਈਸੀਟੀਈ ਨੇ 14 ਜੂਨ, 2001 ਦੇ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਕਾਲਜ ਨੂੰ 30 ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਦਾਖਲੇ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਾਲੇ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸਾਲ 2001-02 ਲਈ ਸੂਚਨਾ ਤਕਨਾਲੋਜੀ ਦੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਕੋਰਸ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ। ਐਮਡੀਯੂ ਨੇ ਸੂਚਨਾ ਤਕਨਾਲੋਜੀ ਦੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਲਜ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ 'ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ' ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ n?w vh :[ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਕਨੂੰਨ 38 ਦੇ ਕਲਾਜ਼ 4 ਦੇ ਨੋਟ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਨੂੰਨ 38 ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ 2001 ਦੇ ;h vpfb: { gh 13674 ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਣ ਲਈ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਇਹ ਤਕਨੀਕੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ n?w vh :[ਨੂੰ ਏਆਈਸੀਟੀਈ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਸੂਚਨਾ ਤਕਨਾਲੋਜੀ ਦੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਨਵੇਂ ਕੋਰਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਲਜ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(27) ਸਾਰੀਆਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਅਨੁਸਾਰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਈਸ਼ਵਰਜੋਤ ਕੌਰ

ਐਮ ਐਲ ਸਿੰਘਲ ਜੇ.

ਸੈਟਰਲ ਬਿਊਰੋ ਆਫ ਇਨਵੈਸਟੀਗੇਸ਼ਨ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਬੀਬੀ ਜਗੀਰ ਕੌਰ- ਜਵਾਬਦਾਤਾ

;h nko n?b ਨੰਬਰ 13254/2001 ਦਾ ਐਮ

28 ਜਨਵਰੀ, 2002

ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, 1973 - ਐੱਸ. 439 ਅਤੇ 439(2) — ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ-ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਵੇਲੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਤੈਅ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ— ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਚਲਾਨ ਪੇਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ — ਹੋ ਗਿਆ, ਨਹੀਂ—ਨਾ ਹੀ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ-ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਸਿਰਫ ਜ਼ਰੂਰੀ ਬਾਂਡ ਭਰਨ ਲਈ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਈ ਜਾ ਸਕੇ-ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਜੋ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਗਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੇਠਲੀ

ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ;h nko gh ;h ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਵਾਜ਼ਬ ਹਨ। ਪੀਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਮੰਗਵਾਉਣਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਵੇਲੇ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਤੈਅ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਚਲਾਨ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਤੁਰੰਤ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿਚ ਲੈ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਵਿਚ ਨਿਯਮਤ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਸੀ। ਕੇਸ, ਸਿਰਫ ਅਕਾਦਮਿਕ ਹਿੱਤ ਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਨੂੰ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਜਾਂ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਉਸ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕੇ। ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਜੋ ਕੁਝ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਉਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਬਾਂਡ ਭਰਨ ਲਈ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਸੁਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਉਹ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਵਿਚ ਵਚਨਬੱਧ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੈਸ਼ਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। , ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ 13 ਫਰਵਰੀ, 2001 ਦਾ ਹੁਕਮ, ਜੋ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲਈ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਗਲਤ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦਾ 12 ਮਾਰਚ, 2001 ਦਾ ਹੁਕਮ ਮਿਤੀ 13 ਫਰਵਰੀ, 2001 ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਆਦੇਸ਼ ਕਾਫੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ।

(g?ok 24 ਅਤੇ 25)

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਆਰ ਕੇ ਹਾਂਡਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼੍ਰੀ ਐਸ ਕੇ ਸੈਕਸਸੋਨਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ
।

ਸ਼੍ਰੀ n?;He/H;e;?Bk, ;g?;aB gpfbе go';hfeT{No Bkb nkoHe/H
jKvk, gNh;aBo bjh

nkoHn?;H ਚੀਮਾ, ;hBhno n?vt'e/N Bkb ਸ਼੍ਰੀ ਕੇ.ਡੀ.j[vk., ਅਤੇ ਨਵਵੀਪ ਸਿੰਘ
ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਵਕੀਲ ਹਨ।

ਨਿਰਣਾ

n?wHn?b.ਸਿੰਘਲ, ਜੇ.

(1) ਇਸ ਰਾਹੀਂ ਸੀ.nkoHn?b Bz. ਫੁਟਕਲ 2001 ਦਾ ਨੰਬਰ 13254-n?w ਧਾਰਾ 482 ਕਰੋੜ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਪੀਸੀ ਸੈਟਰਲ ਬਿਊਰੋ ਆਫ ਇਨਵੈਸਟੀਗੇਸ਼ਨ (ਸੀਬੀਆਈ) ਨੇ ਸਪੈਸ਼ਲ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ 13 ਫਰਵਰੀ, 2001 ਦੇ ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ-1 ਅਤੇ 12 ਫਰਵਰੀ, 2001 ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ ਪੀ-2 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸੀਬੀਆਈ (ਪੰਜਾਬ), ਪਟਿਆਲਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧੀਏ ਕਿ ਕੀ ਸਪੈਸ਼ਲ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, (ਸੀ.ਬੀ.nkJh gzikp.), ਪਟਿਆਲਾ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਹ ਹੁਕਮ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣਾ ਲਾਹੇਵੰਦ ਹੋਵੇਗਾ।

(2) ਇੱਕ ਸੀ.nkoHn?b ਫੁਟਕਲ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਮਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਵਾਸੀ ਬੇਗੋਵਾਲ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕਪੂਰਥਲਾ ਵੱਲੋਂ ਨੰਬਰ 11534-ਐਮ ਆਫ 2000 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਫੁਟਕਲ 2000 ਦਾ ਨੰਬਰ 11329-M ਵਕੀਲਾਂ ਫਾਰ ਹਿਊਮਨ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਇਸਦੇ ਉਪ ਪ੍ਰਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰ. ਇਹਨਾਂ ਸੀ.nkoHn?b ਵਿੱਚ. ਫੁਟਕਲ ਅਰਜ਼ੀਆਂ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 9

ਜੂਨ, 2000 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ :-

“ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ ਉਰਫ ਰੋਜ਼ੀ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਸੀ.ਬੀ.ਐਨ.ਕੀ.ਐਚ ;ਗ?;aB ;h ph nkJh ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਆਰਡਰ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਮਿਲਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

(3) dh gkbDk ftZu ;h ph nkJh ਦੇ ਸਪੈਸ਼ਲ ਇਨਵੈਸਟੀਗੇਸ਼ਨ ਸੈੱਲ ਵਿੱਚ 11 ਜੁਲਾਈ, 2000 ਨੂੰ ਮੁੱਢਲੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨੰਬਰ SII-2000-S.-0001 ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ। ਐਫਆਈਆਰ ਅਨੁਸਾਰ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਵਿੱਚ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਕਮਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਵਾਸੀ ਬੇਗੋਵਾਲ ਦਾ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਬੀਬੀ ਜਗੀਰ ਕੌਰ ਪੁੱਤਰੀ ਹਰਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ ਉਰਫ ਰੋਜ਼ੀ ਪੁੱਤਰੀ ਬੇਗੋਵਾਲ ਵਾਸੀ ਬੇਗੋਵਾਲ ਨਾਲ ਗੂੜ੍ਹਾ ਪ੍ਰੇਮ ਸੀ। ਦੋਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ 6 ਸਤੰਬਰ 1999 ਨੂੰ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਗੁਪਤ ਸਗਾਈ ਦੀ ਰਸਮ ਹੋਈ। ਕੋਰਸ ਦੌਰਾਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਸ ਵਿਚ ਪ੍ਰੇਮ ਸਬੰਧਾਂ ਵਿਚ ਰੁੱਝੇ ਹੋਏ ਸਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ -ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਸਰੀਰਕ ਸਬੰਧ ਬਣਾ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਹਰਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ ਗਰਭਵਤੀ ਹੋ ਗਈ। ਉਕਤ ਗਰਭ ਅਵਸਥਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ 12 ਫਰਵਰੀ, 2000 ਨੂੰ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੇ ਸੈਕਟਰ 39-ਬੀ ਦੀ ਡਾ. ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਜੋਤੀ ਰਾਣਾ ਨੇ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਬੀਬੀ ਜਗੀਰ ਕੌਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਵਿਆਹ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦਲਵਿੰਦਰ ਕੌਰ ਨਾਲ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚੀ। ਪਰਮਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਨਿਸ਼ਾਨ ਸਿੰਘ ਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਤੋਂ ਫਗਵਾੜਾ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਕਮਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਕੋਈ ਮੁਲਾਕਾਤ ਨਾ ਹੋ ਸਕੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹਰਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿਚ ਲੈਣ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਸਰੀਰਕ ਸਬੰਧਾਂ ਕਾਰਨ ਉਸ ਬੱਚੇ ਦਾ ਗਰਭਪਾਤ ਕਰਵਾਉਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੀ ਕੁੱਖ ਵਿਚ ਰੱਖ ਰਹੀ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਕਿ ਗਰਭਪਾਤ ਕਾਰਨ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ। 18 ਮਾਰਚ 2000 ਨੂੰ ਦਲਵਿੰਦਰ ਕੌਰ ਆਪਣੇ ਡਰਾਈਵਰ ਹਰਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਉਰਫ ਬਿੰਦਰ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਹਰਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟਿਆਲਾ ਲੈ ਜਾਣ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਫਗਵਾੜਾ ਸਥਿਤ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਲੈ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸ ਨੂੰ ਫਗਵਾੜਾ ਰਹਿਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। 19 ਮਾਰਚ 2000 ਨੂੰ ਦਲਵਿੰਦਰ ਕੌਰ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਭਾਗ ਰਾਮ ਦੀ ਪਤਨੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੱਤਿਆ ਨੇ ਹਰਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ ਨੂੰ ਚਾਹ ਪਿਲਾਈ। ਉਹ ਚਾਹ, ਉਹ ਘਬਰਾਹਟ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਲੱਗੀ ਅਤੇ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਗਈ। ਆਖਰਕਾਰ ਇਸ ਨਾਲ ਗਰਭਪਾਤ ਹੋਇਆ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਫਿਰ ਤੋਂ ਹਰਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ ਨੂੰ ਫਗਵਾੜਾ ਵਿਖੇ ਦਲਵਿੰਦਰ ਕੌਰ ਦੇ ਘਰ ਨਜਾਇਜ਼ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ। ਆਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸਿੰਘ, ਬੀਬੀ ਜਗੀਰ ਕੌਰ ਦੇ ਪੀ.. ਸੱਤਿਆ, ਹਰਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਉਰਫ ਬਿੰਦਰ, ਸੰਜੀਵ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਉਸ ਦੀ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਬੰਦੀ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਦੀ ਪਹਿਰੇਦਾਰੀ ਕਰਦੇ 8 ਅਪ੍ਰੈਲ 2000 ਨੂੰ ਹਰਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ ਕਮਰੇ ਦੀ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਖਿੜਕੀ ਤੋਂ ਛਾਲ ਮਾਰ ਕੇ ਜਲੰਧਰ ਨੇੜੇ ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ ਪਹੁੰਚ ਗਈ ਜਿੱਥੋਂ ਉਸਨੇ ਕਮਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਉਣ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਲੈ ਜਾਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਕਮਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਭੈਣ ਮਨਜੀਤ ਕੌਰ ਉਸਨੂੰ 8 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2000 ਨੂੰ ਸਪੋਰਟਸ ਸਕੂਲ, ਰਾਏ, ਸੋਨੀਪਤ ਲੈ ਗਏ ਜਿੱਥੇ 9 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2000 ਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਘਰ ਰੁਕ ਗਏ। ਕੁਲਵਿੰਦਰ ਕੌਰਾਨ। ਕਮਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਉਸ ਦਾ ਪਤਾ ਲੈਣ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਹਰਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ ਨੇ ਵੀ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਫਗਵਾੜਾ ਵਿਖੇ ਕਮਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਘਰ ਪੁਲਿਸ ਭੇਜਣ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ। ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦੇ ਭਰੋਸੇ 'ਤੇ, ਹਰਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ, ਕਮਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਭੈਣ ਮਨਜੀਤ ਕੌਰ ਨਾਲ 10 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2000 ਨੂੰ ਜਸਦਿਲ ਸੈਸ਼ਨ, ਫਗਵਾੜਾ ਵਾਪਸ ਆ ਗਈ। ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਕਮਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਮਨਜੀਤ ਕੌਰ ਨੂੰ ਫਗਵਾੜਾ ਵਿਖੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਫਿਰ ਹਰਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ ਨੂੰ ਨਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੈਦ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ। 20 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2000 ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਉਲਟੀਆਂ ਅਤੇ ਪੇਚਸ਼ ਕਾਰਨ ਗੰਭੀਰ ਡੀਹਾਈਡਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਹੋਣ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ

ਉਸ ਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਦਵਾਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਡਾਕਟਰ ਕੋਲ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ। ਉਸਦੀ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ 20/21 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2000 ਦੀ ਰਾਤ ਨੂੰ 2.30 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸੀਬੀਆਈ ਨੇ ਬੀਬੀ ਜਰੀਰ ਕੌਰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਧਾਰਾ 304/344/313/201 ਅਧੀਨ ਧਾਰਾ 120—ਬੀ ਪੀ.ਸੀ.

(4) ਬੀਬੀ ਜਰੀਰ ਕੌਰ ਬੀਬੀ ਜਰੀਰ ਕੌਰ ਨੇ CrI.2Misc ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। 4 ਅਧੀਨ ਧਾਰਾ 438 ਸੀ.nkoHghH;h ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਲਈ ਪੀ.ਸੀ. ਮਾਨਯੋਗ n?;H n?;. ਨਿੱਝਰ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 15 ਨਵੰਬਰ, 2000 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬੀਬੀ ਜਰੀਰ ਕੌਰ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਆਰਡਰ ਦਾ ਆਪਰੇਟਿਵ ਹਿੱਸਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

“ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ। ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ, ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕਰੇਗਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ 17 ਨਵੰਬਰ* 2000 ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 11 ਵਜੇ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਜੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਿਠਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਗੁਣਾਂ ਬਾਰੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਨਿਰੀਖਣ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਹੈ। ਇਹ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਸਿਰਫ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨੂੰ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।”

(5) ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੀਬੀਆਈ ਨੇ ਸਪੈਸ਼ਲ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਸੀਬੀਆਈ ਪਟਿਆਲਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚਲਾਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। 13 ਫਰਵਰੀ, 2001 ਨੂੰ ਬੀਬੀ ਜਰੀਰ ਕੌਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਸਪੈਸ਼ਲ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਸੀ.ਬੀ.nkJh., ਪਟਿਆਲਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਈ। ਉਸਨੇ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਬਾਂਡ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ 15 ਨਵੰਬਰ, 2000 ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਪੈਸ਼ਲ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਸੀਬੀਆਈ, ਪਟਿਆਲਾ ਨੇ 13 ਫਰਵਰੀ, 2001 ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ: -

“15 ਨਵੰਬਰ, 2000 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੜਚੋਲ 'ਤੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਿਆਦ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿਚ ਬੀਬੀ ਜਰੀਰ ਕੌਰ ਅੱਜ ਤੱਕ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਹੈ।

(6) 1997(1) RCR (CrI.) 493 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਮੰਗ ਲਈ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੇ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਬਾਂਡ ਅਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਬਾਂਡ 'ਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ। 25,000 ਇੱਕ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਅਗਲੀ ਤਰੀਕ ਭਾਵ 29 ਮਾਰਚ, 2001 ਤੱਕ ਨਿਯਮਤ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲਈ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। ਸਿਰਫ ਤਫ਼ਤੀਸ਼ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਅਤੇ ਚਲਾਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਧਾਰਾ 209 ਕਰੋੜ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜਣਾ ਪਿਆ। ਪੀ.ਸੀ. ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਾ ਅੰਤ ਹੋ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜਣਾ ਪਿਆ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਸਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਬਲਕਿ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਨਿਯਮਤ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮਤ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ,

ਉਸਨੂੰ ਬਾਂਡ ਭਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ। 13 ਫਰਵਰੀ, 2001 ਨੂੰ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸ ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ (ਸੈਸ਼ਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ) ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ।

(7) ਬੀਬੀ ਜਗੀਰ ਕੌਰ ਨੇ 13 ਫਰਵਰੀ, 2001 ਦੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮਤ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ, ਸਗੋਂ ਉਸਨੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਅੱਗੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਕੇ 13 ਫਰਵਰੀ, 2001 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਬੁਲਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ 13 ਫਰਵਰੀ 2001 ਦਾ ਹੁਕਮ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਮਾੜਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਮਿਆਦ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਚਲਾਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਇਹ ਹੁਕਮ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਹੀ ਯਕੀਨੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ। ਇਹ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਕੀਤੇ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਹੁਕਮ ਕੇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਮੁਕੰਮਲ ਹੋਣ ਤੱਕ ਕਾਇਮ ਰਹੇਗਾ, ਨਾ ਕਿ ਇਹ ਹੁਕਮ ਅੰਤਿਮ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਸੀ।

(8) ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ 12 ਮਾਰਚ, 2001 ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਉਹ ਬੀਬੀ ਜਗੀਰ ਕੌਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਕੋਈ ਮਿਆਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲੈਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਯੋਗ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ 13 ਫਰਵਰੀ, 2001 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਬੁਲਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਬੀਬੀ ਜਗੀਰ ਕੌਰ ਨੂੰ ਰਿਹਾਅ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਰੱਦ ਹੋਣ ਤੱਕ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲਈ ਜ਼ਮਾਨਤ।

(9) ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੀਬੀ ਜਗੀਰ ਕੌਰ ਨੂੰ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਅੰਤਿਮ ਅਤੇ ਨਿਰੋਲ ਸੀ। ਇਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੱਕ ਕਾਇਮ ਰਹਿਣਾ ਸੀ। ਉਹ ਸਿਰਫ ਬਾਂਡ ਭਰਨ ਲਈ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੁੰਦੀ ਰਹੀ। ਇਸ ਰਾਹੀਂ ;h nko n?b ਫੁਟਕਲ ਪਟੀਸ਼ਨ. ਸੀਬੀਆਈ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਸੀਬੀਆਈ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

(10) ਇਹ ਸੀਬੀਆਈ ਸੀਬੀਆਈ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 12 ਮਾਰਚ, 2001 ਨੂੰ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਕਾਰਨ ਉਹ ਬੇਅਸਰ ਹੋ ਗਈ। ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਸੀ.ਬੀ.ਨਕਜ਼ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਾਲਿਸਟਰ ਜਨਰਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਾ ਹੁਕਮ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਹੋਣ ਤੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੇ ਸੀਮਤ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਨ। ਉਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਨਿਯਮਤ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪਾਸ ਕੀਤੇ। ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਦੋਖਿਆ ਕਿ ਹੁਕਮ ਉਸ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਜ਼ਮਾਨਤ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਰਹੇਗੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਾਲਿਸਟਰ ਜਨਰਲ ਨੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਧਿਆਨ ਕੁਝ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵੱਲ ਦਿਵਾਇਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀ ਜਸਪਾਲ ਸਿੰਘ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਾਲਿਸਟਰ ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਬਿਲਕੁਲ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ। ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ SLP ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ।

“ਕਿਉਂਕਿ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਚੁਣੌਤੀ ਬੇਅਸਰ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਕੇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਠਾਏ ਗਏ ਵਿਵਾਦਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨਿਯਮਤ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਦਲੀਲਾਂ ਸਮੇਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਪਲਬਧ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਆਧਾਰਾਂ ਦੀ ਤਾਕੀਦ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ ਕੀਤੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਏ ਬਿਨਾਂ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਚੁਣੌਤੀ ਅਧੀਨ ਹੁਕਮ।” ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਸੀਮਤ ਮਿਆਦ ਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਜਾਂਚ ਖਤਮ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸਮੁੱਚੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਤੱਕ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣਾ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਉਸ ਨੇ ਸਿਰਫ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਬਾਂਡ ਭਰਨੇ ਸਨ ਤਾਂ ਜੋ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਭਾਵ ਸੈਸ਼ਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਹਰ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਉਸਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ।

(11) ਮਾਨਯੋਗ n?;Hn?;. ਨਿੱਝਰ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ 15 ਨਵੰਬਰ, 2000 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹੁਕਮ ਸਿਰਫ ਕੇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੀ ਮੁਦਰਾ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸੀ। ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦੀ ਵਰਤੋਂ 15 ਨਵੰਬਰ, 2000 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਤ ਵਿੱਚ, ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 17 ਨਵੰਬਰ, 2000 ਨੂੰ 11 ਵਜੇ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਤਫ਼ਤੀਸ਼ੀ ਅਫ਼ਸਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। AM, ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਦੁਕਵੇਂ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਸੁਤੰਤਰਤਾ 'ਤੇ ਹੈ ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ" ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤਫ਼ਤੀਸ਼ੀ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੱਕ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੇਕਰ ਉਹ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਲਪਨਾ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ "ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ" ਵਜੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਹ ਹੈ। ਤਫ਼ਤੀਸ਼ੀ ਅਫ਼ਸਰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ 'ਤੇ ਉੱਗਲ ਉਠਾਉਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਬੂਤ ਹਨ ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਸੀ ਕਿ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਰਸਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਹੋਣ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਲਈ ਬੁਲਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰਸਮੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਆਪਣੇ ਜ਼ਮਾਨਤਾਂ ਸਮੇਤ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ। ਤਫ਼ਤੀਸ਼ੀ ਅਫ਼ਸਰ ਉਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਮੂੰਹ ਬੋਲ ਕੇ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਲਈ ਬੁਲਾਵੇਗਾ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਰਸਮੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਅਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾਈ ਦੇ ਤੱਥ ਨੂੰ ਕੇਸ ਡਾਇਰੀ ਵਿਚ ਦਰਜ ਕਰੇਗਾ।

(12) ਇਹ ਸੀ ਦੇ ਸਿੱਖਿਅਕ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੀਮਤ ਮਿਆਦ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਇਸਦੀ ਮਿਆਦ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਸਲਾਊਦੀਨ ਅਬਦੁਲਸਾਮੇਦ ਸ਼ੇਖ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ (1) ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਸਿਰਫ ਸੀਮਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਮ

ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ 'ਤੇ। ਅਵਧੀ ਜਾਂ ਵਧੀ ਹੋਈ ਅਵਧੀ, ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਤੀ ਹੋਣ ਜਾਂ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਨਿਯਮਤ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਾ ਹੁਕਮ ਕਤਲ ਵਰਗੇ ਗੰਭੀਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਮਿਆਦ ਸੀਮਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਸਲ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਬਦਲ ਨਹੀਂ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਨਾਲ, ਇਹ ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਹੈ ਜੋ

ਫਿਰ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਮਾਨਯੋਗ n?;Hn?;.. ਨਿੱਝਰ, ਜੇ. ਨੇ ਬੀਬੀ ਜ਼ਰੀਰ ਕੌਰ ਨੂੰ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੀ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰੇਗਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਤਫਤੀਸ਼ ਦੌਰਾਨ, ਤਫਤੀਸ਼ੀ ਅਫਸਰ ਉਸ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਰਸਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਲਈ ਬੁਲਾਵੇਗਾ। ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਸੀਮਤ ਮਿਆਦ ਦਾ ਸੀ। ਤਫਤੀਸ਼ੀ ਅਫਸਰ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਆਉਂਦਿਆਂ ਹੀ ਇਹ ਗੱਲ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਗਈ। ਚਲਾਨ ਪੇਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਤਫਤੀਸ਼ੀ ਅਫਸਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਗਈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਤਫਤੀਸ਼ ਦੇ ਪੜਾਅ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਚੱਲੇਗਾ ਜਾਂਚ ਖ਼ਤਮ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਇਸ ਦੀ ਜਾਨ ਚਲੀ ਗਈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚਲਾਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚਲਾਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਨਿਯਮਤ ਅਦਾਲਤ (ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੈਸ਼ਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਜੋ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ) ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਨਾ। ਉਸਨੇ ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਕੇ.. ਵਰਮਾ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (2) ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ, ਜਿੱਥੋਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਪਰ ਇਹ ਸੀਮਤ ਮਿਆਦ ਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਯਮਤ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਬਾਈਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲਈ ਨਿਯਮਤ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸਮਾਂ ਦੇਣ ਅਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮਤ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸਮਾਂ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਮਿਆਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ, ਅਦਾਲਤ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਇੱਕ ਅਵਧੀ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਤੱਕ ਵਧ ਸਕਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਚਾਹੁਣ ਤਾਂ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾ ਸਕਣ। ਇਹ ਦੋਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ 1996 ਐਸਸੀ 1042 (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇ। ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ। ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਨਿਯਮਤ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮਤ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਤੱਕ ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨਿਯਮਤ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਤੱਕ, ਜੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਯਕੀਨੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

The Central Bureau of Investigation v. Bibi Jagir Kaur 8
(M.L. Singhal, J.)

ਨਿਯਮਤ ਜ਼ਮਾਨਤ. ਇਹ ਸੀਬੀਆਈ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਕਿ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਸਿਰਫ ਸੀਮਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਮਿਆਦ ਜਾਂ ਵਧੀ ਹੋਈ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਮਲਾ ਨਿਯਮਤ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਨਾ। ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 438 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦਾ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ। ਪੀਸੀ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਖਾਸ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਦੇ ਬਾਹਰ ਹੋਣ ਤੱਕ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਦੀ ਇਸਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਨਿਯਮਤ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਯਮਤ ਜ਼ਮਾਨਤ ਧਾਰਾ 437 ਕਰੋੜ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪੀ.ਸੀ., ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਜੁਰਮ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਧਾਰਾ 439 ਕਰੋੜ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਜਾਂ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪੀ.ਸੀ. ਜੇ ਅਪਰਾਧ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਯੋਗ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਤੇ, ਭਾਵੇਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਹੈ। ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 438 ਸੀ.nko gh ;h ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ PC ਖੇਡ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਨੂੰ ਫੜਦਾ ਹੈ।

(13) ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮਾਨਯੋਗ n?;Hn?;. ਨਿੱਝਰ, ਜੇ. ਦੇ 15 ਨਵੰਬਰ, 2000 ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਵੱਲੋਂ ਗਲਤ ਸੀ। ਬੀਬੀ ਜਗੀਰ ਕੌਰ ਨੂੰ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣੀ ਅਤੇ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੱਕ ਬੇਅੰਤ ਮਿਆਦ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੇ..ਵਰਮਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਤਾਂ ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਅਤੇ ਚਲਾਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੱਕ ਜਾਂ ਨਿਯਮਤ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਹੋਣ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਰੈਗੂਲਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਏ ਜਾਣ ਤੱਕ ਅਣਸੁਲਝੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਜੇਕਰ ਇਸ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬੀਬੀ ਜਗੀਰ ਕੌਰ ਨੂੰ 29 ਮਾਰਚ, 2001 ਤੱਕ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮਤ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਅੱਗੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਬਾਂਡ ਭਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮਤ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। , 2001, ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਪੱਕਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸ ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਸੈਸ਼ਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਸਨੇ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮਤ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਰੈਗੂਲਰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਦੀ ਰੈਗੂਲਰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ. ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਨਿਯਮਤ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਰੀ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬੀਬੀ ਜਗੀਰ ਕੌਰ ਵੱਲੋਂ ਨਿਯਮਤ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲਈ ਧਾਰਾ 439 ਸੀ.nko ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਸਹਾਰਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਸਿਰਫ ਧਾਰਾ 438 ਸੀ. nko ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮਤ ਅਦਾਲਤ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜੋ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਵਾਈਯੋਗ ਹਨ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਤੋਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦਾ 12 ਮਾਰਚ, 2001 ਦਾ ਹੁਕਮ, ਜੋ ਉਸ ਦੇ 13 ਫਰਵਰੀ, 2001 ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਅਯੋਗ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਸੀ। ਇਸ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬੀਬੀ ਜਗੀਰ ਕੌਰ 13 ਫਰਵਰੀ, 2001 ਦੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

(14) ਇਹ ਇਸ ਨੂੰ ਮੋੜ ਸਬ ਸੀ! ਮਿਟੋਦੀ (ਕਿ ਬਰਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੇ ਬੀਬੀ ਜਗੀਰ ਕੌਰ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਉਸ ਅੱਗੇ ਆਤਮ ਸਮਰਪਣ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਧਾਰਾ 439 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਨਿਯਮਤ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਇਸ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ। ਧਾਰਾ 209 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:-

209. ਸੈਸ਼ਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦੀ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਜਦੋਂ ਜੁਰਮ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।— ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਪੁਲਿਸ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਦੋਸ਼ੀ ਪੇਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੁਰਮ ਮੁਕੱਦਮੇ ਯੋਗ ਹੈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ, ਉਹ ਕਰੇਗਾ-
- (a) ਵਚਨਬੱਧ, ਧਾਰਾ 207 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 208 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕੇਸ, ਅਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇਸ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਜਿਹੀ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਬਣਾਇਆ;
  - (b) ਜ਼ਮਾਨਤ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇਸ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੱਕ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜੇ;
  - (c) ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਤੇ ਲੇਖ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਭੇਜੇ, ਜੋ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ;
  - (d) ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦੀ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਬਾਰੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰੇ।

(15) ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇਹ ਅਪਰਾਧ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈਯੋਗ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਉਸ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਨਾ ਹੋਣ 'ਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਮੁਲਜ਼ਮ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਤਫ਼ਤੀਸ਼ ਖ਼ਤਮ ਹੋਣ 'ਤੇ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਕੋਲ ਉਸਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰੱਖਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਹ ਜੁਰਮ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਵਾਈ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਯੋਗ ਸੀ। ਸੈਸ਼ਨ ਦਾ।

(16) ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬੀਬੀ ਜਗੀਰ ਕੌਰ ਨੂੰ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਮਾਨਯੋਗ ਐੱਸ.ਐੱਸ. ਨਿੱਝਰ, ਜੇ. ਨੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਕਾਇਮ ਰਹੇਗੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਅੰਤ ਨੂੰ ਆ. ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਬੀਬੀ ਜਗੀਰ ਕੌਰ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਸਮੇਂ ਲਈ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ ਤਾਂ ਮਾਨਯੋਗ ਐੱਸ.ਐੱਸ. ਨਿੱਝਰ.ਜੇ. ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਤਫ਼ਤੀਸ਼ ਪੂਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਚਲਾਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਦੋਸ਼ ਆਇਦ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ oi noIn Die ss JNijjci'.o ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਨਾ ਅਨਿਆਪੂਰਨ ਹੋਵੇਗਾ। winen urc tiioro ਨਾ।

(17) ਸੀਬੀਆਈ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚ ਸੀਮਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਅਵਧੀ ਵਿੱਚ ਅਸੀਮਿਤ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮ ਅਤੇ ਨਿਯਮਤ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਬੀਬੀ ਜਗੀਰ ਕੌਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 438 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮਾਨਤ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਹੀ ਧਾਰਾ 439 (2)

ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਤਹਿਤ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਜਾਂ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਕੋਲ ਜ਼ਮਾਨਤ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਭੋਲਾਈ ਮਿਸਤਰੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (3) ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 439(2) ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ। ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਜਾਂ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਕੋਲ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(18) 1977 Cr.LJ 492 (supra) ਵਿੱਚ, ਦੋਵਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ 13 ਸਤੰਬਰ, 1975 ਨੂੰ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡੀਬੀ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 438 Cr.PC ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 3 ਫਰਵਰੀ, 1976 ਨੂੰ, ਜਦੋਂ ਦੂਜਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਰਾਣਾਘਾਟ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਲੀਬਿਟ ਕੇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ, ਵਿਦਵਾਨ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੇ ਦੋਵਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 396 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ।, ਉਸ ਦੁਆਰਾ 10 ਫਰਵਰੀ 1976 ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਨਾਦੀਆ ਕੋਲ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਹਿਲੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 11 ਫਰਵਰੀ, 1976 ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਤਮ ਸਮਰਪਣ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਮਾਨਯੋਗ ਡੀ.ਬੀ. 13 ਸਤੰਬਰ, 1975 ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੱਕ ਜਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਮਾਨਤ ਰੱਦ ਹੋਣ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗੀ।

(19) ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਬੀਬੀ ਜਗੀਰ ਕੌਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਕੋਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਿਰਫ ਉਸ ਨੂੰ ਸੈਸ਼ਨ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਸੀ। ਨਿਯਮਤ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਾ ਹੁਕਮ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਉਸ ਨੂੰ ਬਾਂਡ ਭਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਸੈਸ਼ਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਉਸ ਦੀ ਹਰ ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਹਾਜ਼ਰੀ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਈ ਜਾ ਸਕੇ। ਸੁਣਵਾਈ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਉਹ ਇੱਕ ਰਸਮੀ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਾਂਡ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ ਉਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਸਿੰਘ ਭੱਟੀ ਬਨਾਮ ਐਨਸੀਟੀ ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (4) ਵਿੱਚ, ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ "ਹਾਲਾਂਕਿ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੈਸ਼ਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸੈਸ਼ਨ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੇ ਸ਼ੱਕੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 437 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਸਾਹਸ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਕਾਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਜਬ ਆਧਾਰ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਦੋਸ਼ੀ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਜਾਂ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਵਾਲੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਕੋਲ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਲੱਭਦਾ, ਕਿ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦਾ ਕੋਈ ਵਾਜਬ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਮੌਤ ਜਾਂ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਵਾਲਾ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਸਮੇਂ, ਉਸ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਜ਼ਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜੇ ਸਜ਼ਾ ਉਮਰ ਕੈਦ ਜਾਂ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧ ਸੈਸ਼ਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈਯੋਗ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਸੰਹਿਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 437 ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਹਰ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਸੁਲਝੇ ਹੋਏ ਸਿਧਾਂਤਾਂ

ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ ਨਾਲ। ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਿੰਦੇ ਸਮੇਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ, ਇਸ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿਚ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ, ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਤੀਬਰਤਾ, ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਚਰਿੱਤਰ, ਵਿਵਹਾਰ, ਸਾਧਨ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀ, ਹਾਲਾਤ ਜੋ ਕਿ ਹਨ, ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦੋਸ਼ੀ ਲਈ ਅਜੀਬ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਦੀ ਵਾਜਬ ਸੰਭਾਵਨਾ, ਗਵਾਹਾਂ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਵਾਜਬ ਖਦਸ਼ਾ, ਜਨਤਾ ਜਾਂ ਰਾਜ ਦੇ ਵਡੇਰੇ ਹਿੱਤ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਮਾਨ ਸਥਿਤੀਆਂ। ਘੱਟ ਜੁਰਮ ਲਈ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲਈ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕਤਲ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਨਾ ਤਾਂ ਧਾਰਾ 437(5) ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 439(1) ਨੂੰ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਗੰਭੀਰ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਬਦਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਮਾਮੂਲੀ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਦਾ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ। ਜੇ.ਟੀ. 2001(4) SC 116 (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਮੁਢਲੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਧਾਰਾ 306/498-ਏ ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਕੇਸ ਸੀ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਸਨੂੰ ਧਾਰਾ 438 ਕਰੋੜ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਨੇ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਵੱਲੋਂ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਖਿਲਾਫ਼ ਧਾਰਾ 302, 406 ਅਤੇ 498-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੀਸੀ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੂੰ 8 nr;s, 2000 ਨੂੰ ਮੈਟਰੋਪੋਲੀਟਨ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸ ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ 22 nr;s, 2000 ਨੂੰ ਗੈਰ-ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 482 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਫੌਜਦਾਰੀ ਫੁਟਕਲ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੇ 8 nr;s 2000 ਦੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ 22 nr;s 2000 ਤੱਕ ਟਾਲ ਦਿੱਤਾ। ਹਾਈਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਆਪਣੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਤਹਿਤ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ 17 nr;s, 2000 ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 438 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲਈ ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਲਈ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ 22 nr;s, 2000 ਨੂੰ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਧਾਰਾ 302 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਦਾਖਲ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਫਿਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਕੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ: “ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮਾਨਤ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।” ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਜੁਰਮ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਬਦਲਣ ਨਾਲ, ਦੋਸ਼ੀ ਮਾਮੂਲੀ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਆਜ਼ਾਦੀ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਬਦਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(20) ਮੈਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ 31 ਲਈ ਸਲਾਹ ਦਿਓ! ਧਾਰਾ 438 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਰਡਰ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਸੋਪਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। , ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਤਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਛੋਟੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 437 ਜਾਂ 439 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ। ਆਮ ਨਿਯਮ ਇਹ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਰਡਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਨਿਯਮ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਪੰਜ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਗੁਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ ਸਿਬੀਆ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (5) ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ “ਕਿਸੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 438(1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬਿੰਦੂ ਵਿੱਚ ਸੀਮਿਤ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਆਮ ਨਿਯਮ ਸਮੇਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਰਡਰ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਨੂੰ ਸੀਮਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। 1898 ਦੇ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਭਾਰਤ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ 'ਤੇ 1973 ਦੇ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਲਾਅ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ

ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕੋਡ ਵਿਚ ਇਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਕਈ ਵਾਰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਨੂੰ ਬਦਨਾਮ ਕਰਨ ਦੇ ਮਕਸਦ ਨਾਲ ਜਾਂ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਝੂਠੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿਚ ਫਸਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਰਹੇ। ਕਾਨੂੰਨ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਜ਼ਾਬਤੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਦਿਆਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਜੋਕੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਸਿਆਸੀ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਦੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਇਹ ਰੁਝਾਨ ਲਗਾਤਾਰ ਵਧਣ ਦੇ ਸਕਿੰਤ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਝੂਠੇ ਕੇਸਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਵਾਜਬ ਆਧਾਰ ਹਨ ਕਿ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਭਰੋਸੇ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਾਂ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਆਪਣੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਥੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ, ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨਾ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

(21) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ ਵਿਚ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਅਤੇ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਸ ਨੂੰ ਮਾਨਯੋਗ n?;.n?; ਨਿੱਝਰ, ਜੇ. ਕਿ ਇਹ ਹੁਕਮ ਚਲਾਨ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ, ਫਿਰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮਤ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲਈ ਦੁਬਾਰਾ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣੀ ਪਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ। ਜੇਕਰ ਸੈਸ਼ਨ ਅਦਾਲਤ ਉਸ ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਜ਼ਮਾਨਤ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ।

(22) ਸੀਬੀਆਈ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਹੁਤੇ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਉਸ ਸਬੂਤ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਪੁਖਤਾ ਸਬੂਤ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਚੁੱਕੇ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦਾ ਚਲਾਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸੈਸ਼ਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਨਿਯਮਤ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਕੇਸ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਇਸ ਦਰਖਾਸਤ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਡਾਕਟਰ ਬਲਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਹੈ।

(23) ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਦੁਆਰਾ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤ ਇਨ੍ਹੇ ਵਜ਼ਨਦਾਰ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕਿ ਬੀਬੀ ਜਗੀਰ ਕੌਰ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਹਿਣ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇ। . ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਸਵਾਲ ਵਿਚਾਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਬੀਬੀ ਜਗੀਰ ਕੌਰ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚਲਾਨ ਪੇਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਚਲਾਨ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਸੈਸ਼ਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਜ਼ਮਾਨਤ ਜਾਂ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਹੁਕਮ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਭੋਲਾਈ ਮਿਸਤਰੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (ਸੁਪਰਾ) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਨੂੰ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਜਾਂ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 439(2) ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਹੀ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਸਿਰਫ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਥਾਂ ਭਰਨ ਲਈ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਈ ਜਾ ਸਕੇ। ਵੀ. ਚਿਨਾ ਰੈੱਡੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਐੱਨ. ਵਿਦਿਆਸਾਗਰ ਰੈੱਡੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (6) ਵਿਚ ਆਧਾਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿਚ ਭੇਜਣ ਦੀ ਦੋਸ਼ੀ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇ ਉਸ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਜਾਂ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਤਾਂ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸੌਂਪਣ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਜਾਂ ਸੈਸ਼ਨ

ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਅਸਥਾਈ ਕਿਸਮ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕੁਝ ਅਗਲੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮਾਨਤ ਅਧਿਆਇ 33 ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਰਹੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਧਾਰਾ 437(5) ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਜਾਂ ਧਾਰਾ 439(2) ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਵਿੱਚ ਰਾਮਸੇਵਕ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ। ਐਮਪੀ ਰਾਜ (7) ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 438 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮਾਨਤ ਕੇਵਲ ਉਹਨਾਂ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੱਕ ਰਹੇਗੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਧਾਰਾ 437(5) ਜ਼ੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

(24) ਇਸ ਇੰਸਥੀਸੀਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਬੀਬੀ ਜਗੀਰ ਕੌਰ ਨੂੰ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਮਾਨਯੋਗ ਨਿੱਝਰ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਸਮਾਂ-ਸੀਮਾ ਤੈਅ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਹੋਰ ਤਾਂ ਹੋਰ, ਗੁਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ ਸਿਬੀਆ ਆਦਿ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਆਮ ਨਿਯਮ ਇਹ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੁਕਮ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀਮਤ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਚਲਾਨ ਪੇਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਚਲਾਨ ਪੇਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਬੀਬੀ ਜਗੀਰ ਕੌਰ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਤੁਰੰਤ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿਚ ਲੈ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਸੈਸ਼ਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਜਿਸ ਨੇ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨੀ ਸੀ, ਸਿਰਫ ਅਕਾਦਮਿਕ ਹਿੱਤ ਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਨੂੰ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਜਾਂ ਸੈਸ਼ਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਉਸ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕੇ। ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ (6) 1982 CrLJ 2183 (7) 1979 CrLJ 1485

ਬੀਬੀ ਜਗੀਰ ਕੌਰ ਨੂੰ ਬਾਂਡ ਭਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਉਹ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੁੰਦੀ ਰਹੇ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਵਚਨਬੱਧ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ (ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਸੈਸ਼ਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ) ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੁੰਦੀ ਰਹੇ।

(25) ਆਰਡਰ ਡੀ ਆਰਡਰ ਸੀ ਮਿਤੀ 13 / ਫਰਵਰੀ, 2001 ਨੂੰ ਥਰਮਾ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੀਬੀ ਜਗੀਰ ਕੌਰ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲਈ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਬਾਂਡ ਭਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਹਰ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਸ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਅੰਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਸੈਸ਼ਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਉਸ ਦੀ ਪੇਸ਼ੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸੈਸ਼ਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਉਸ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਬਾਂਡ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਹਰ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਸ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦਾ 12fch ਮਾਰਚ, 2001 ਦਾ ਹੁਕਮ ਮਿਤੀ 13 ਫਰਵਰੀ, 2001 ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੁਕਮ ਕਾਫ਼ੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ। ਸੀ.ਬੀ.ਆਈ. ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਕਿ ਜ਼ਾਬਤੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਬੁਲਾਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਵੇ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨਾਲ ਕੋਈ ਬਰਫ ਕੱਟਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ 13 ਫਰਵਰੀ, 2001 ਦਾ ਹੁਕਮ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਿਲਕੁਲ ਗੈਰ-ਵਾਜ਼ਬ ਸੀ। ਜ਼ਾਬਤਾ ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ। ਜਦੋਂ ਬੀਬੀ ਜਗੀਰ ਕੌਰ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਉਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ 29 ਮਾਰਚ, 2001 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲੈਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਉਸ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਠੀਕ/ਸੋਧ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ 12 ਮਾਰਚ, 2001 ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ 13 ਫਰਵਰੀ, 2001 ਦੇ ਉਸ ਦੇ ਹੁਕਮ ਅਨੁਸਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਾਂਡ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣਗੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸ ਦੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ। CrL. ਫੁਟਕਲ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਬੀਬੀ ਜਗੀਰ ਕੌਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਤਸੱਲੀ ਲਈ ਨਵੇਂ ਬਾਂਡ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੱਕ ਉਸ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਈਸ਼ਵਰਜੋਤ ਕੌਰ